

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului

Mă nasc cuvânt la ieslea cuvântului Meu din România, țara venirii Mele cu sfinții, țara întoarcerii Mele după două mii de ani. Numele ei este „țara strălucirii“, nume rostit prin prooroci, și adevărată este proorocia aceasta, căci Eu strălucesc de pe cerul ei peste pământ de la margini la margini. Ea este dimineața Mea. Dis-de-dimineață aleargă cuvântul Meu spre ea, căci scris este în Scripturi: *«Eu sunt steaua strălucitoare cea de dimineață»*, și vin la ea să Mă fac binevestire în ea, și duhul ei și mireasa din ea zic: „Vino!“ . Amin, amin, amin.

Iată, vin, și sunt întru venirea Mea peste ea, și Mi-am așezat în ea scaunul de judecată, cuvântul Meu care Mă vestește venind pentru vii și pentru morți, căci împărăția Mea va fi fără de sfârșit, și vin să Mi-o pregătesc. Vin cu cei din cer, căci cei de pe pământ își pregătesc venirea lor, nu pe a Mea. Este scrisă în Scripturi venirea Mea, și se tem oamenii de ea și nu Mi-o pregătesc, și nu vor să se pregătească pentru ea. Dar Eu sunt întru venirea Mea și vin venind, căci cine poate opri fulgerul ca să nu se vadă când el taie cerul și vine și se vede tăind întunericul cu strălucirea lui cea de foc, de șapte ori mai strălucitor decât lumina zilei, precum scrie în Scripturi? Iată țara venirii Mele! Ea strălucește pe pământ de șapte ori mai mult decât ziua, căci lumina ei sunt Eu, Domnul; Eu și cuvântul Meu. Ea este pântecul în care Eu Îmi însămânțez cuvântul Meu, ca să răsar din ea cu venirea Mea. Ea este nașterea din nou a lumii, și zic din ea popoarelor: veniți la ieslea cuvântului Meu din România și luați din ea nașterea din nou, nașterea cea de sus, căci cuvântul Meu aceasta zice: *«Cine nu se va naște din cer, de sus, acela nu va fi cu împărăția Mea»*. Iată legea cea nouă. Ea este venirea Mea cu sfinții și pentru sfinți. Sfințenia din om va ieși întru întâmpinarea Mea și Îmi va deschide, și omul Mă va vedea, căci scris este în Scripturi: *«Fără sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul»*. Amin.

Mă vestesc venind, copilași de la iesle. O, fiilor, de ce vin Eu la voi? De ce nu vin la cei mari, la cei vestiți de pe pământ? O, aceștia n-au ochi și urechi pentru venirea Mea. Când am venit acum două mii de ani prin Fecioară prunc în Betleem, n-a fost nimeni să-Mi aștepte venirea, dar Eu am venit și M-am aciuat în loc smerit, și îngerul Meu le-a vestit săracilor că am venit, căci cei mari de pe pământ nu aveau ochi și urechi pentru Mine. Eu cu cei umiliți Mi-am găsit mereu plăcerea, și i-am numit mari înaintea Mea și M-am slăvit prin ei și Mi-am înființat la ei împărăția Mea și am cinat cu ei masă cerească.

Iată glasul cuvântului Meu care binevestește venirea Mea și împărăția Mea și nașterea din nou a lumii. Vai celor ce nu aud vestea venirii Mele cu sfinții, ca să-și lase păcatele și să se sfințească pentru împărăția Mea, pentru venirea Mea cea adevărată! Iată ce fac oamenii cei mari ai pământului. Ei vor să facă ei venirea Mea, nu Eu. Ei au uitat că Eu sunt cu cei umiliți și cu ei Îmi lucrez lucrarea și îi ajut cu puterea Mea să fie sfinți, sfinții venirii Mele, căci *«fără sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul»*. Amin.

O, Mă uit peste pământ și suspin cu jale. Mă uit peste locurile în care Eu am venit acum două mii de ani prunc prin Fecioară, după cum era scris în prooroci să vin. Când am venit atunci, toți mai-marii pământului M-au prigonit, toți M-au pândit ca să nu-și piardă slava lor din pricina slavei Mele. Așa este și astăzi, și iată, Mă uit peste locul în care M-am născut acum două mii de ani. S-au strâns oameni cu vază și își măresc slava lor și își dau daruri și nume unii altora zicându-și între ei că s-au adunat la aniversarea nașterii Mele în Betleem. Ei se bucură, și Eu suspin în cer cu Tatăl și cu sfinții, căci acolo nu este vorba de slavă pentru Mine, și oamenii Mă folosesc pentru slava numelui lor și nu fac altceva decât să netezească întronarea antichristului peste tot pe unde Eu am lucrat și Mi-am lăsat urmele spre mărturie împotriva celor ce se folosesc

de numele lui Dumnezeu pentru slava lor cea omenească. Iată, Eu după două mii de ani sunt bun pentru omul vremii de azi numai pentru slava lui, dar nu și pentru a Mea. Eu nu Mă bucur de așa sărbători, și Mă bucur de sărbătoarea venirii Mele la cei ce Mă iubesc cu viața lor cea sfântă, și petrec cu ei și Mă bucur. Acum îngerul Meu stă gata să sufle în lumina bucuriilor oamenilor mari de pe pământ, care-și fac nume între oameni mărimdu-se cu slavă omenească, cu slavă care trece ca iarba.

Iată minciuna. Ea se întinde de la margini la margini. Iat-o: «*Femeie care șade pe fiară roșie, plină cu nume de hulă, având șapte capete și zece coarne, cu cupa plină de urâciunile și de pângărelile desfrânării ei, iar pe frunte are scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului, beată de sângele sfinților și al martorilor Mei. Și se va sui din adânc și va merge spre pieire, căci toate sfârșitu-s-au*», și așa este scris. Glasul îngerului Meu a strigat mereu și a zis: «*Leșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei*». Păcatele ei au ajuns până la cer, și îi vom da înapoi precum ne-a dat ea, îi vom măsura îndoit. În cupa în care ne-a turnat ea îi vom turna de două ori. Ea este împărăteasă, iar Eu sunt Judecătorul ei. Împărații pământului care au făcut voia ei se vor bate în piept și vor zice: „*Vai!*“, iar cerul se va veseli, și sfinții și apostolii și proorocii vor vedea dreptatea Mea de partea lor, precum este scris în Scripturi. Amin.

S-au strâns oamenii mari ai pământului ca să facă sărbătoare pentru nașterea Mea în Betleem, dar după două mii de ani de la nașterea Mea între oameni, iată, Eu vin iar, și nu găsesc om sfânt pe pământ, om care să Mă sărbătorească pe Mine, Cel Sfânt. De aceea M-am ascuns și lucrez tainic și Îmi pregătesc venirea Mea cea cu slavă pe pământ împotriva minciunii care vrea să se facă hristos pentru om, hristos mincinos, care înșeală cu venirea lui pe toți, mari și mici, bogați și săraci, robi și slobozi, împărați și ostași, botezați și nebotezați, căci minciuna e minciună, ca și omul. Eu însă sun din cuvânt, ca să se audă venirea Mea, și iată-i pe toți, că se ascund în peșteri și în stânci de teama venirii Mele, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea.

Mă nasc cuvânt în ieslea Mea din mijlocul României, țara strălucirii, locul întoarcerii Mele după două mii de ani, locul nașterii din nou a lumii. Îmi voi înnoi toată facerea, și pe om, căci am zis: «*Noi le fac pe toate*». Amin. Toți cei mari sunt prinși în cursa măririi lor, și nimeni nu este cu mărirea Mea, cu mărirea sfinților Mei, dar cel ce nu este sfânt nu va mai fi. Amin. Fac totul nou, ca la începutul facerii. Suflarea gurii Mele naște ca la început, căci scris este despre Mine: «*El a zis, și s-a făcut*». Amin. Lucrez tainic, ca și acum două mii de ani. Am dat pe Fecioară spre logodire ca să fie ocrotită de moarte, căci în Israel, cel desfrânat trebuia omorât cu pietre. Cine ar fi fost să înțeleagă taina nașterii Mele din Fecioară? Nici azi nu înțelege nimeni, căci dacă ar înțelege s-ar înfricoșa pentru nașterea Mea din Fecioara căreia nu i s-a stricat fecioria prin naștere. Merge omul la biserică și cântă zicând: „*Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!*“, dar nu se înfioară omul de această taină, și stă liniștit în păcatele lui, dar el este judecat de nașterea Mea din Fecioară și din Maică pururea Fecioară. Eu am venit din cer pe pământ ca să-l iert pe om și să-l înviez pentru cer, dar omul nu se pocăiește. O, cel ce nu mai face nici un păcat, acela este cel ce s-a pocăit de păcate înviind prin unirea lui cu Mine, făcându-se un trup cu Mine. Altfel nu se pocăiește omul.

Unde, oare? Unde, fiilor din grădină, unde să mai aflu Eu pe pământ om care să petreacă în duhul pocăinței, în duhul umilinței, în smerenia minții viețuind înaintea Mea? O, unde să Mă mai uit să aflu, să găsesc un om pe potriva Mea? Pocăința este nașterea din nou a omului, ca să fie omul apoi, și să am Eu casă în el. Omul însă Mă alungă mereu din preajma lui, și omul este judecat prin nașterea Mea din mamă pururea Fecioară. Eu pentru aceasta am venit acum două mii de ani, căci omul se naște din om și prin om, și nu este ca Mine. Dar am venit să-i arăt calea de la pământ la cer și să Mă întâlnesc cu el pe calea Mea de la cer la pământ și să-l aduc cu Mine din cer pe pământ și să fie omul din cer, căci scris este: «*Cine nu se va naște de sus, acela nu va*

mai fi». O, unde să Mă mai uit pe pământ ca să văd om după chipul și asemănarea Mea, să văd om așa cum l-am făcut Eu pe omul cel zidit de mâna Mea? Mă tângui și zic: unde? Unde, oare? Acum, după două mii de ani, iată, vin iar, și iarăși sunt pribeag de om. Omul Mă cântă, Mă strigă, se strânge în numele Meu, dar e departe omul de chipul și asemănarea Mea; de făptura lui cea dintâi e prea departe omul.

Eram fericit când l-am făcut pe omul cel întâi zidit, și Îmi așteptam în el odihna și pacea după ce pe toate le-am făcut pentru el numai cu cuvântul. Apoi el s-a ridicat deasupra Mea și căderea lui a fost mare și lungă. Și M-am gătit să pornesc după el și să-l așez cu Mine în însăși casa lui, după cum a fost taina răscumpărării omului, pe care Eu am lucrat-o acum două mii de ani, la nașterea Mea din Maică pururea Fecioară.

Voiesc să mișc inima omului destăinuindu-Mi Duhul înaintea lui. Eu sunt taină nepricepută de îngeri, iar când îngerii aud cuvântul Meu, stau cete-cete și se hrănesc cu tainele Mele așteptându-le împlinirea cea desăvârșită prin venirea Mea cu cer nou și cu pământ nou peste pământ. Amin.

Voi, fiilor de la iesle, nu vă temeți nici voi, nici cei ce trăiesc ca și voi pe pământ, hrănindu-se cu mana Mea care trece prin grădina ce vă poartă pe voi. Nu vă temeți de ceea ce se tem oamenii. Eu sunt Sfântul Domnului în mijlocul vostru și plămădesc cu voi veac nou și viața veacului ce va să fie. Amin. Întăriți nașterea Mea în voi și țineți-Mi caldă ieslea, fiilor. Cuibul din care vor ieși ființe noi, trebuie mereu cald, ca să nu răcească sămânța, fiilor, și viața seminței. Încălziți-Mi cuibarul, că Eu suflu peste el cu suflarea gurii Mele, cu care stau mereu peste voi.

Faceți pâine, fiilor. Eu sunt pâinea care se coboară din cer spre viața omului. Dați săracilor pâinea aceasta, căci cei bogați gustă și o scuipă jos, și nu dau pâinea lor pe pâinea aceasta. Voi însă hrăniți-vă cu ea până la ceasul zilei venirii Mele cu sfinții pe pământ și stați întru întâmpinarea Mea cu ieslea Mea de la voi. Amin.

Mama Mea Fecioara vă îndulcește duhul cu duhul ei cel plin de dor pentru venirea Mea la voi, și fi-va curând, curând să petrecem sărbătoare nesfârșită, de veac nou, în taina cerului cel nou și a pământului cel nou în care vom fi de-a pururi Eu și cei dați Mie de Tatăl. Amin, amin, amin.

25-12-1999/07-01-2000